

forstjellige, idet Nogle meente, at Bøder og Mulcter af det Slags, som her er Tale om, vistnok rettest maatte indflyde i de Fattiges Kasse, fordi det var smukt og rigtigt at skaffe denne Kasse med det ædle Niemed saamange Indtægter som muligt. Andre, og deriblandt jeg, tillode sig at mene, at man vilde stride imod den Tanke, der ligger til Grund for den Lov, ved hvilken den saakaldte „Fattiges Kasse“ blev oprettet, hvilken Lov havde til Hensigt at indstifte en aldeles frivillig Understøttelse af saadanne Trængende, som ved Møje og Anstrengelse søgte at holde sig borte fra Understøttelse af den almindelige Fattigkasse. Jeg skal tillade mig at anføre som den Grund, hvorfor ogsaa jeg denne Gang holder fast ved min tidligere Udtalelse, at denne Kasse, af hvilken Fattige, som ikke henhøre under Kategorien af dem, som have offentlig Understøttelse, ved saadanne Indtægter vil taale sin oprindelige Betydning, idet der navnlig maa lægges Vægt paa, at det er en frivillig Understøttelse, og Frivilligheden har dog vist ikke meget at gjøre med Bødernes Indbringelse i Kassen. Der er blevet sagt, at denne Kasse ogsaa havde Indtægter af Penge, som ikke ydedes i Gaver, idet der nemlig ifølge Loven af 8de Marts 1856 § 7 skal tilflyde den de Indtægter, som Fattigkasserne hidtil havde havt ifølge Fattigloven af 5te Juli 1803 §§ 42 og 46; men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at derved ikke er gjort noget Brud paa den Frivillighed, som vi kunde ønske hævedet i Henseende til disse Ydelsler, idet Loven af 5te Juli 1803 § 42, 7de Post, siger, at Indtægter for Fattigkassen ere de „frivillige Gaver, som ved Gaarde, Huses eller Borders Salg gives af Køber og Sælger, eller ved andre Leiligheder tilflyde Districtets Fattige.“ Det er altsaa frivillige Gaver, her er Tale om, og jeg troer altsaa, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) havde Ret, naar han sidst overfor Andres Ytringer vilde gjøre gjældende, at det var frivillige Gaver, at det ikke kunde paatvinges nogen Mand i saadan Anledning at yde Noget, og naar altsaa Loven overfører denne Indtægt til den saakaldte Fattiges Kasse, saa er herved kun Tale om frivillige Gaver. Jeg

troer, som sagt, at det, man tilsigtede dengang, ikke blot var at skaffe Districtets Fattige, som maatte tye ind under Fattigkassen, Leilighed til at blive frie for at miste visse Rettigheder, som de, ved at komme ind under det tvungne Fattigvæsen, maatte miste, men at der ligger en dybere Stræben til Grund derfor. Der ligger en Stræben deri efter at forædle det hele Fattigvæsen, efter at knytte et Bånd mellem Giveren og Modtageren, som ikke kan finde Sted, naar det er tvungent Fattigvæsen. Jeg skal, for at gjøre opmærksom paa den Tanke, der rørte sig hos Abstillige, som dengang talte og stemte for denne Lov, at det navnlig var Frivilligheden, der lagdes Vægt paa, tillade mig med den ærede Formands Tilladelse at oplæse en ganske kort Sætning netop af den ærede Formand selv, som dengang udtalte sig angaaende denne Lov. Der blev sagt saaledes: „Jeg er ganske enig i den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, at det er rigtigt at borttage frivillige Gaver fra det Fattigvæsen, hvis Udgifter tilveiebringes ved Skat, og forsaavidt vilde jeg altsaa gjerne stemme for Loven; men naar den saa gaaer ud paa, ad Lovgivningsveien at ordne en Bestyrelse for frivillige Gavers Fordeling, saa maatte jeg, dersom Lovforslaget havde sikret denne frivillige Understøttelse nogen større Indtægt, paa det Bestemteste modsætte mig, det.“ Jeg opfatter det saaledes, at den ærede Rigsdagsmand, hvis Ord jeg her har tilladt mig at oplæse, vilde see en Hindring for at stemme for Loven, dersom Loven vilde fastsætte Indtægter for denne Kasse, som ikke indflød ad Frivillighedens Veie. Jeg kan, i Overensstemmelse med min tidligere udtalte Anskuelse og Afstemning over et lignende Spørgsmaal, ikke stemme for dette Endringsforslag, men vil indtrængende anbefale det ærede Things Medlemmer dog ikke at tilføie den saakaldte „Fattiges Kasse“ en Skade ved at faae saadanne Mulcter indbragte deri. Vel er det vist, at det kunde synes, som om vi derved tilveiebragte et Gode, men det er min inderlige Overbeviisning, at vi derved tilføie Principet et Saar, som vil gjøre Loven og dens Virksomhed større Skade end det Gode, vi troe at kunne opnaae ved at lade de „Fattiges